

Ο Θεάνθρωπος Κύριος είναι η Ζωή, το Φως και η Ειρήνη

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας](#)

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, τα συγγράμματα των Αγίων Πατέρων και την υμνογραφία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, ο Θεάνθρωπος Κύριος, ο Οποίος βρίσκεται σήμερα καρφωμένος στον Σταυρό και μετ' ολίγον θα κείται «εν τω καινώ μνημείω», είναι η Ζωή και το Φως και η Ειρήνη του κόσμου. Και διερωτάται ο άνθρωπος: Πως, ενώ είναι η Ζωή, βρίσκεται εν τω θανάτω; Πως, ενώ είναι το Φως, περικλείεται από τα σκότη του Άδου; Και πως, ενώ είναι η Ειρήνη του κόσμου, τόσοσ πόλεμος έχει ξεσπάσει γύρω από το Πρόσωπό Του;

Είναι βασικά και συνταρακτικά αυτά τα ερωτήματα, αλλά βρίσκουν όλα την απάντησή τους αν εμβαθύνουμε, αν γνωρίσουμε και αν αποδεχθούμε την αλήθεια για το ιστορικό πρόσωπο Ιησούς Χριστός ότι είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός. Είναι ο Θεάνθρωπος Κύριος, ο Οποίος έλαβε την καταφθαρείσα ανθρώπινη φύση, την ένωσε με την θεία Του φύση και έτσι ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος εισήλθε στην Ιστορία του ανθρώπου, χωρίζοντάς την στα δύο,

προ Χριστού και μετά Χριστόν. Στην συνέχεια, αφού πρώτα εδίδαξε και εθαυματούργησε, έπαθε, εσταυρώθη, ετάφη και ανέστη, για να σώση και να λυτρώση τον άνθρωπο. Εφ' όσον είναι ομοούσιος με τον Πατέρα και το Πανάγιο Πνεύμα, τότε οπωσδήποτε είναι η Ζωή, το Φως και η Ειρήνη, αφού ο Θεός είναι η Αυτοζωή, είναι η Πηγή του φωτός και η πηγή της Ειρήνης.

Εάν Αυτός είναι η αλήθεια, τότε πως μπορεί να νοηθή ο θάνατος του Χριστού, δηλαδή ο θάνατος της Ζωής, του Φωτός και της Ειρήνης, τον οποίον σήμερα διακηρύσσει η Αγία μας Εκκλησία;

Ανέβηκε στον Σταυρό ο Θεάνθρωπος και εκεί αποθνήσκει ο άνθρωπος Ιησούς, διότι η Θεότης είναι και μένει απαθής. Συμβαίνοντας, όμως, ο θάνατος της ανθρωπίνης φύσεως μέσα στον χώρο του Θεού Λόγου, ο Οποίος είναι Αθάνατος και πηγή της Ζωής, καθίσταται θάνατος του θανάτου, γίνεται ζωηφόρος θάνατος, «θανάτω θάνατον πατήσας».

Έτσι η Ορθόδοξος Εκκλησία, επειδή είναι το Μυστικό Σώμα του Χριστού, όταν κηδεύη τον Θεάνθρωπο, κηδεύει τον θάνατο. Γι' αυτό μόνον αυτή μπορεί να κηρύξη μετά παρρησίας ότι ξεπέρασε τον θάνατο και όσα υπάρχουν σε αυτόν και βρίσκεται στον κόσμο ως Ζωή και Ανάσταση. Πάντοτε βεβαίως της Αναστάσεως προηγείται ο Σταυρός. Και η Εκκλησία μας αίρει τον Σταυρόν της, ο οποίος, όμως, φωτίζεται και λάμπει και μεσουρανεί μέσα στον χώρο της Αναστάσεως.

Έτσι και η ζωή κάθε πιστού Ορθοδόξου χριστιανού που είναι μέλος της Εκκλησίας είναι και πρέπει να είναι Σταυροαναστάσιμη. Να βρίσκεται δηλαδή μέσα στον χώρο

του Σταυρού, που σημαίνει να ζη και να αγωνίζεται σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και ζώντας τον Σταυρό βρίσκεται στον χώρο της Αναστάσεως. Σταυρός και Ανάσταση είναι ομόκεντροι κύκλοι.

Διακηρύττει, λοιπόν, η Αγία μας Εκκλησία, κατά την Αγία και Μεγάλη Παρα-σκευή, τον θάνατο του Θεανθρώπου. Τον θάνατο του Θεού, ωστόσο, διακηρύττουν και οι άθεοι Υπαρξιστές, οι Υλιστές, οι Μαρξιστές, οι Δωδεκαθειστές και πολλοί άλλοι. Η διαφορά, όμως, έγκειται στο ότι αυτοί, επειδή απομακρύνθηκαν από την Ζωή, τον Θεό, εισήλθαν μοιραία στον χώρο του θανάτου, γι' αυτό δεν μπορούν να δούν τίποτε άλλο γύρω τους παρά μόνον τον θάνατο. Αυτοί που μίλησαν και μιλούν περί του θανάτου του Θεού δεν κατόρθωσαν να γνωρίσουν τίποτε περί της αληθούς Ζωής και της Αναστάσεως. Άρα αυτό που δεν μπόρεσαν ποτέ να δούν, δεν μπορούν ποτέ και να το διδάξουν. Τον θάνατο βίωσαν, τον θάνατο γεύθηκαν, τον θάνατο γνώρισαν γι' αυτό και μιλούν περί θανάτου.

Η Εκκλησία, όμως, που έζησε και γνώρισε την θανάτωση του θανάτου και την Ανάσταση του Θεανθρώπου ιστορικά και βιωματικά, ομιλεί για την οντολογική αλήθεια της Αναστάσεως και την δυνατότητα του ανθρώπου να μετέχη σε αυτήν υπαρξιακά.

Προσκυνώντας σήμερα τον Σταυρωθέντα και Ταφέντα Θεάνθρωπο Κύριο, ας αφήσουμε τους συναισθηματισμούς και τα δάκρυα που μόνον τρέχουν από τους οφθαλμούς, χωρίς να πηγάζουν από την καρδιά και ας Του πούμε: «Συ είσαι η Ζωή, το Φως και η Ειρήνη του κόσμου. Λυτρωτά Ιησού, ζήσε μέσα στις καρδιές μας για να ζήσουμε και εμείς μέσα σε Σένα. Φώτισε το είναι μας για να ζήσουμε και εμείς μέσα στο Ιδικό Σου Φως. Δώσε ειρήνη στις ψυχές μας για να ζήσουμε όχι την ειρήνη του κόσμου, αλλά την Ιδική Σου οντολογική ειρήνη. Κύριε, Βασιλεύ ουρανού και γης, Συ που ο θάνατός Σου θανάτωσε τον θάνατο, αξίωσε και εμάς να γνωρίσουμε, να γευθούμε και να ζήσουμε τον Σταυρό και την Ανάστασή Σου».

PERMANENTLY_REMOVED